

Izena eta izana (Hitz poetikoari buruz)

Jon Gerediaga

Saio eta Testigantza, 275

978-84-9172-423-0

2025 - 152 or. - 15 x 21,5 cm

22 €

Poeten jardunera hurbildu gara, kantura, hitz poetikoaren inguruko zerbait esateko asmoz. Eta bide horren abiapuntu bezala definizio hau erabili dugu: *hitz poetikoa gauza barentzat izen egokia aurkitzen duen hitza da*. Kasik «izen sakratu» bat, Hölderlin handiaren hitzak erabiltzearen.

Halako hitz botereitsu batek gauza bat izendatzearekin batera, gauza baten izana ere sortu eta osatzen du. Esan nahi baita: izen egoki batek izatasuna ere ematen dio izendatzen, ahoskatzen eta kasik ukitzen duenari, hau da, hitz poetiko hori agertu baino lehenago izengabea zen gauza orori. Horrela ikusita, egia poetikoa dirudi esaera zaharrak diotenak: «*izena duen guztia omen da*».

Jon Gerediaga Goitia

(Bilbo, 1975)

Antropologian doktorea da. Sorkuntzari dagokionez, poesia da gehien landu duen alorra: *Fitola Balba*, *Karpuki tui* (2004); *Jainkoa harrapatzeko tranpa* (2007); *Zentauro-hankak* (2012); *Argia, lurra, zuhaitza, zerua* (2015); *Urtaroak eta zeinuak* (2019); *Natura berriak* (2020); *Zeru-lurren liburua* (2023).

F.T.I.-Antzerkiola Imaginarioko kide izan zen ia hamar urtez. Hainbat antzezlan idatzi ditu, bakarka zein taldeka: *8 Olivetti poetiko* (1999); *Caja XXI Kutxa* (1999); *Mundopolski, erreboltaren ziaboga* (2002); *Yuri Sam. Otoitza* (2003); *Au revoir, triunfadoreak!* (2005); *Babiloniako loreak* (2009); *Etxekoak* (2015) edo *Dama* (2021), besteak beste. 2003. urteaz geroztik filosofia irakasle da Lauro Ikastolan.

